

FEDERATIA SINDICATELOR DIN EDUCAȚIE

„SPIRU HARET”

Afiliată la Internaționala Educației

DEPARTAMENTUL COMUNICARE ȘI IMAGINE

REVISTA PRESEI

16 August 2017

Site-uri:

-
-

Ziare centrale

Agenții de știri

ADEVĂRUL

COTIDIANUL

CRONICA ROMÂNĂ

CURIERUL NATIONAL

PUTEREA

EVENIMENTUL ZILEI

INCOME MAGAZINE

GÂNDUL

JURNALUL NAȚIONAL

ROMÂNIA LIBERĂ

ZIARUL FINANCIAR

Click!

Libertatea

Capital

Hotnews

Ring

Mediafax

Agerpres

www.adevarul.ro

www.cotidianul.ro

<http://www.cronicaromana.ro/>

<http://curierulnational.ro/>

<http://puterea.ro>

www.evz.ro

<http://incomemagazine.ro/>

www.gandul.info

www.jurnalul.ro

<http://www.romanialibera.ro/>

www.zf.ro

www.click.ro

www.libertatea.ro

www.capital.ro

www.hotnews.ro

<http://www.ziarulring.ro/>

www.mediafax.ro

www.agerpres.ro

ADEVĂRUL

Evaluarea școlilor doctorale se amână la nesfârșit. Efecte: sunt încurajate plagiatele și fabricile de diplome

adev.ro/oumwih

Cultura plagiatului și a fabricilor de diplome par să fi devenit o obișnuință în România, dacă luăm în considerare doar scandalurile în care au fost implicați diverși politicieni. Mai grav este că autoritățile par că se complac în

str. Tunari, nr. 41, sect.2, București-Romania, tel. 004.021.2102409, fax.004.021.2104165

str. Justiției, nr.65, sect.4, București-Romania, tel. 004.021.3371140, fax.004.031.8150025

email: office@fsespiruharet.ro, fsiispiruharet@fsiispiruharet.ro, office@fen.ro

această situație, având în vedere că de 6 ani amână evaluarea școlilor doctorale, deși legislația prevede obligativitatea acestei măsuri. Soluția: acreditarea școlilor doctorale fără a realiza analiza lor.

De ce se întâmplă acest lucru? Din rațiuni destul de simple la prima vedere. Odată vorbim de pasarea responsabilității de la o instituție la alta, în cazul de față fiind vorba de Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (ARACIS), Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS), Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) și Ministerul Educației Naționale (MEN). În acest context, se adaugă și lipsa unor prevederi clare în vederea îndeplinirii acestui proces de evaluare. Nu în ultimul rând, vorbim de o politicizare în rândul conducerii universităților, aceasta având mijloacele necesare de a împiedica evaluarea școlilor doctorale ca să nu-și piardă acreditarea și, în principiu, banii veniți de la buget de pe urma ei. Reprezentanții studenților spun că evaluarea școlilor doctorale este necesară pentru a putea avea certitudinea că acestea respectă într-adevăr criteriile etice și organizatorice și că nu acordă diplome pe bandă rulantă unor doctori fără expertiză reală în domeniul lor de studiu. „Este o ugență! E anormal ca la 6 ani după adoptarea Legii Educației să nu fi reușit realizarea evaluării școlilor doctorale. Activitatea acestora continuă din inerție, fără să știm dacă oferă servicii educaționale de calitate sau nu, dacă tezele de doctorat au fost elaborate respectând normele academice. Este cunoscut faptul că acest domeniu a fost zguduit de scandaluri de plagiat, însă cu siguranță nu doar politicienii plagiază, ci mult mai mulți dintre cei care și-au susținut teza de doctorat până în prezent. De aceea, este nevoie de o analiză temeinică și strictă. Desigur, sunt și studenți onești la doctorat, dar asta nu înseamnă că nu trebuie făcută această verificare”, a declarat pentru Adevărul Vlad Cherecheș, președintele Alianței Naționale a Organizațiilor Studențești din România (ANOSR). Cine este de vină Specialiștii în Educație explică faptul că principala cauză a fenomenului este neasumarea atribuțiilor de către instituțiile responsabile. „Amânarea în sine este o concluzie deloc fericită. Vina este împărțită. Pe de o parte, vorbim de universități care nu au știut cum să se coaguleze în vederea realizării acestui scop. Pe de altă parte, vorbim și de lipsa de mobilizare din partea decidenților politici, cât și de lipsa de capacitate instituțională a ARACISUL-ui pentru a face față numărului mare de școli doctorale și a domeniilor cuprinse în acestea” a explicat Dana Alexe, președintele Centrului pentru Politici Educaționale. Și președintele Consiliului Național al Rectorilor, Sorin Cîmpeanu este de părere că acest mecanism nu s-a efectuat niciodată pentru că răspunderea a fost pasată de la o autoritate la alta. „A fost o disipare a responsabilității care a determinat ca evaluarea să nu se realizeze pe parcursul celor 6 ani de când a intrat legea în vigoare”, a declarat pentru Adevărul, Sorin Cîmpeanu făcând referire la ARACIS, CNCS, CNATDCU și Ministerul Educației. De ce acredităm școlile doctorale cu „ochii închiși” În continuare, acesta afirmă că toate universitățile au cerut prelungirea acreditării școlilor doctorale până în 2019, chiar dacă nu au fost evaluate de o autoritate externă, după cum este stipulat în legislație. Motivul: lipsa acreditării ar bloca activitatea școlilor doctorale din România. „N-ar mai putea fi organizate examene de admitere pentru studiile doctorale, nu s-ar mai putea susține tezele de doctorat, practic, toată activitatea academică a acestui ciclu de studii ar fi blocată”, a conchis Sorin Cîmpeanu. Pe de altă parte, surse din cele mai mari universități din România spun că acestea au cerut acreditarea școlilor doctorale pentru că nu au altă soluție în vederea asigurării continuării activității, cu precizarea că întârzierea evaluării școlilor doctorale ar avantaja mai degrabă universitățile mai mici sau cele private, care au o reputație îndoielnică. De altfel, membrii Consorțiului „Universitaria” (Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, Universitatea din București, Universitatea de Vest din Timișoara și Academia de Studii Economice din București) sunt singurele care au cerut vehement analizarea școlilor doctorale. „Conducerile celor cinci universități solicită Ministerului Educației Naționale asigurarea unui proces riguros de evaluare a școlilor doctorale, bazat pe o metodologie robustă”, se arată într-un comunicat emis de universități în luna aprilie a acestui an. Unitățile de învățământ superior au cerut și depolitizarea Consiliului Național al Rectorilor, cât și implicarea reprezentanților universităților în elaborarea metodologiei de evaluare. Aceleași surse susțin că ARACIS-ul nu a avut parte de sprijin politic în vederea demarării evaluării școlilor doctorale deoarece anumiți oameni din conducerea universităților au „un spate consolidat de spațiu politic”, motiv pentru care își permit să amâne cât mai mult cu puțință evaluarea școlilor doctorale astfel încât să nu riște să le piardă. Motivația din spatele acestui tip de comportament este una pur economică: pierderea unor posturi la catedră cât și de finanțare de la bugetul statului. Ce criterii ar trebui să aibă în vedere evaluarea școlilor doctorale. Încă nu se știe exact „Trebuie să avem niște indicatori standard, pe baza cărora în mod obiectiv, să se decidă cine îndeplinește criteriile pentru acreditare și cine nu. În caz contrar, este o decizie subiectivă și contestabilă”, a explicat Dana Alexe, președintele Centrului pentru Politici Educaționale. Același lucru este susținut și de Iordan Petrescu, președintele ARACIS, care afirmă că metodologia prezentă în ordinul emis de ministru este destul de complicată, motiv pentru care instituția vrea să elaboreze un ghid separat de evaluare, care va fi transmis și universităților. Iar ambiguitatea nu se oprește aici, mai spune președintele ARACIS, iar asta pentru că rolul instituțiilor implicate nu este definit într-un mod clar. „Numărul de evaluări este foarte mare, iar procedura actuală este destul de complicată în sensul că sunt trei instituții implicate (ARACIS, CNATDCU, CNCS), al căror rol nu a fost foarte bine definit. De aceea s-a ajuns până în 2017 fără a fi făcută evaluarea școlilor doctorale”, a mai explicat Iordan Petrescu. În septembrie 2016, ministrul Educației de la acea vreme Mircea Dumitru a promovat o ordonanță de urgență prin care s-a prorogată acreditarea universităților până la 30 septembrie 2017. Ordonanța 96/2016 a suferit niște modificări în această primăvară la Senat (decizională în acest caz). Concret, CNCS și CNATDCU au fost eliminate din procesul de evaluare al școlilor doctorale, atribuția fiind înmănată ARACIS-ului sau a oricărei alte agenții de asigurare a calității din țară sau din străinătate înscrisă în European Quality Assurance Register - ECAR (EQUAR). Ordonanța nu a fost, însă, adoptată, deoarece a fost trimisă spre reexaminare în Parlament de către președintele Klaus Iohannis. Prin urmare, soarta școlilor doctorale rămâne incertă.

ADMITERE la Academia de Poliție. Concurență URIAȘĂ la Jandarmerie. S-au ales BOBOCII

<http://evz.ro/admitere-la-academia-de-politie-concuenta-uriasa-la-jandarmerie.html>

Ultimul examen de admitere la Academia de Poliție a triat noii studenți de la Poliție, Jandarmerie, Poliția de Frontieră și Pompieri. A fost concurență acerbă iar recordul a fost înregistrat la Jandarmerie unde au fost șapte candidați pe un loc.

Admiterea la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” s-a încheiat cu proba scrisă. Dintre cei 3.300 de candidați înscriși au promovat 635, numărul locurilor scoase la concurs de celebra instituție de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne (MAI). Dacă, în medie, la nivelul academiei a fost o concurență de peste cinci candidați pe un loc, la arma Jandarmerie a fost cel mai mare număr de înscriși.

Astfel, potrivit unui comunicat al Academiei de Poliție, cea mai mare concurență a fost înregistrată la Facultatea de Jandarmerie, unde aproape 7 candidați pe loc au rămas după susținerea probelor eliminatorii.

Cea mai mare notă de admitere (9.80) a fost înregistrată la Facultatea de Ordine și Siguranță Publică, iar aceasta a fost obținută de către un candidat din județul Botoșani. Ultima medie de admitere, la această facultate a fost 8.30.

La Facultatea de jandarmerie cea mai mare 8.70, iar cea mai mică 7.60.

La Facultatea de Drept, unde au fost disponibile 115 locuri, prima medie de admitere a fost 8.40, iar ultima 7.60.

De asemenea, și la Facultatea de Pompieri a fost concurență mare, unde pentru cele 35 de locuri a fost o concurență 5 candidați pe loc.

Anul acesta, Academia de Poliție a scos la concurs 635 de locuri la poliție, jandarmerie, pompieri sau poliție de frontieră.

„li felicităm pe toți cei admiși și le urăm bun venit în MAI”, este mesajul transmis de conducerea Academiei de Poliție.

PUTEREA

INCOME MAGAZINE

ROMÂNIA LIBERĂ

Ministrul Educației se inspiră din inițiativele predecesorilor săi: Șase promisiuni ale lui Liviu Pop, pe care românii le-au mai auzit de-a lungul anilor

<http://romanalibera.ro/societate/educatie/ministrul-educatiei--liviu-pop--se-intoarce-la-promisiunile-din-2012-464238>

Majoritatea inițiativelor lui Liviu Pop au mai fost promise de alți foști miniștri ai Educației. Unele au fost enunțate chiar de Pop, în urmă cu cinci ani.

Numirea lui Liviu Pop în fruntea Ministerului Educației a stârnit controverse, dată fiind decizia acestuia de a nu da curs cererii de retragere a titlului de doctor în cazul acuzațiilor de plagiat aduse lui Victor Ponta. Liviu Pop a mai fost ministru interimar al Educației, timp de două luni, în vara anului 2012, când a desființat Consiliul care a confirmat fraudă academică a lui Ponta.

Revenit ca ministru plin al Educației, Pop a anunțat două tipuri de inițiative: unele propuse anterior și altele extravagante.

Rescrierea programei școlare, veche de cinci ani

Într-un interviu pentru bihon.ro, ministrul Pop spunea, imediat după preluarea mandatului în iulie 2017: „Ne propunem ca în toamnă să intrăm și pe planurile-cadru de liceu, pentru ca în doi ani să avem o reformă finalizată, pentru toate ciclurile de învățământ preuniversitar: ciclul primar, gimnaziu și pentru cel liceal cu toate filierele - teoretică, tehnologică, profesională, învățământ dual. Este o reformă absolut normală, după mulți ani avem o rescriere în totalitate a curriculum-ului, după nevoile UE și ale României”.

În urmă cu cinci ani, la puțină vreme după ce a pierdut poziția de ministru interimar al Educației, Liviu Pop remarca (septembrie 2012, potrivit Realitatea TV): „Odată cu rescrierea acestor programe școlare, putem discuta de un nou curriculum național. Trebuie regândite planurile de învățământ, asta însemnând numărul de ore pe care trebuie să le parcurgă elevii, în funcție de clasele și profilurile la care sunt înscriși”.

Între cele două declarații ale lui Pop, și senatorul PSD Ecaterina Andronescu promitea, în 2014, același lucru: „Ne aflăm într-un moment extrem de favorabil celor care gestionează sistemul. Ceea ce numim curriculum școlar poate fi realizat, de acum, de la clasa pregătitoare până la ultima clasă de liceu”.

Manualele digitale, fluturate ca secretar de stat

Tot în urmă cu cinci ani, Liviu Pop susținea: “Trebuie introduse manuale școlare electronice, acele ebook-uri în termeni informatici, în care să se poată introduce toate manualele care se scriu pe nivelul de învățământ”.

Au urmat patru ani de guvernare PSD, timp în care această digitalizare s-ar fi putut realiza. În 2017, din poziția de secretar de stat, Liviu Pop declara că, anul acesta, “elevii de clasa a V-a vor primi, în septembrie, atât manuale tipărite, cât și în format digital, pe stick”.

„Toate școlile vor avea Internet“, promisiune din 2012

Liviu Pop a spus că toate unitățile de învățământ vor avea acces la Internet în cel mult doi ani. Această promisiune vine după ce, în campania electorală din 2012, PSD promitea: „Subvenționăm accesul la Internet pentru unitățile de învățământ din zonele rurale... Începem să reparăm legea educației și conectăm la internet peste 2.000 de școli”. În același an, se promitea prin intermediul proiectului “Internet în școala ta”, “conectarea a 2.446 școli din mediul rural și mic urban la Internet prin conexiune broadband, creșterea utilizării TIC și facilitarea accesului la Internet pentru aproximativ 650.000 elevi și aproximativ 48.000 profesori din mediul rural și mic urban”.

Iar anul trecut, senatorul PSD Alexandru Cordoș dorea, în plină campanie electorală, să oblige primăriile să asigure tuturor școlilor acces gratuit la rețelele wireless. Asta, în condițiile în care nu toate școlile au computer.

Catalogul virtual, promis din 2015

Părinții vor primi notele și absențele elevilor în timp real, prin intermediul unui catalog virtual, a anunțat ministrul Educației, Liviu Pop, iar acest lucru se va întâmpla până în 2019. “Din 1 ianuarie 2018 vom avea un județ-pilot în care vom digitaliza direct sistemul”, a declarat zilele trecute ministrul Pop.

Un alt ministru, Sorin Câmpeanu, a promis că acest catalog virtual va avea acoperire națională până în 2020. Câmpeanu a lansat, la rândul său, un program-pilot în sectorul 3 al Capitalei.

Schimbarea Legii Educației, eterna obsesie

După venirea la putere în 2012, PSD a mutilat, constant, “Legea Educației” elaborată de Daniel Funeriu. Liviu Pop a promis că va schimba legea, urmând ca în septembrie 2018 să fie înaintată Parlamentului.

În 2015, Ecaterina Andronescu, șefa Comisiei de învățământ din Senat, elabora un proiect pentru o nouă Lege a Educației, pe care susținea că o va înainta Parlamentului în toamna aceluși an. La începutul acestui an, fostul ministru al Educației, Pavel Năstase, anunța că va elabora o Lege a Educației în regim de urgență până la finele acestui an.

Învățământul dual, stricat din 2009

La începutul lunii august, Liviu Pop, ministrul Educației, a declarat că sunt ”multe de făcut” pentru ca învățământul dual și cel profesional să devină atractive. Totodată, ministrul a cerut agenților economici să vină cu propuneri de modificare a legii, pentru ca cele două categorii de învățământ să devină eficiente și atractive. PSD avea o datorie morală să rezolve această situație, cauzată de decizia din 2009 a Ecaterinei Andronescu de a desființa școlile de arte și meserii.

Reparația a fost promisă în ianuarie și de Pavel Năstase.

Decizii controversate

Liviu Pop a fost preocupat de chestiuni periferice. Ministrul insistă că elevii de gimnaziu vor avea zeci de manuale de sport din anul acesta. Premierul Tudose a etichetat inițiativa drept o glumă. Anunțul potrivit căruia va fi elaborat un manual pentru dirigenții a acaparat dezbaterile publice mai multe zile. Elevii s-au opus intenției ministrului de a nu mai permite accesul la ore cu telefoanele mobile. Liviu Pop a anunțat, peste noapte, și fără să prezinte vreo fundamentare, că a interzis toate auxiliarele didactice. Pop a anunțat că nu mai vrea elevi de serviciu în școli.

Problemele reale ale învățământului preuniversitar: abandonul școlar, lipsa de corelare între pregătirea profesională și piața muncii, rezultatele foarte slabe la testele PISA, „reformarea” manualelor, creșterea gradului de profesionalizare a cadrelor didactice.

Vacanța pentru copii: cu program sau fără? | Opinia psihologului

<http://romanalibera.ro/societate/educatie/vacanta-pentru-copii--cu-program-sau-fara----opinia-psihologului--463866>

Suntem în plină vară și vacanța copiilor continuă. Pentru părinți poate fi o provocare acoperirea unui program pe o perioadă atât de mare. O săptămână sau două de plecări împreună, după caz, o tabără, o deplasare la bunici sau alte rude în afara localității, totuși vacanța durează mai mult. Ce facem în rest?

Provocarea vine pe de-o parte din a găsi o soluție pentru supravegherea și îngrijirea copilului (pentru părinții care merg la serviciu și nu au altă persoană care să preia acest rol în acest interval de timp) și pe de altă parte în a deveni creativi cu programul copilului astfel încât vacanța să fie un prilej de recreere în adevăratul sens al cuvântului.

Nu vom dezbate partea de supraveghere și îngrijire, pentru că lucrurile diferă de la caz la caz și de la buget la buget. În funcție de vârsta copilului sunt programe de vară în cadrul multor grădinițe și școli particulare sau sunt părinți care au alternativa bunicii sau a altor persoane desemnate pentru acest demers.

Indiferent cine are în grijă și spre educare copilul în timpul vacanței poate să pornească de la următoarele perspective:

- nevoile și dorințele copilului;
- situația școlară (sunt excepții, dar sunt și copii care au de susținut corigența în timpul vacanței);

- resursele de timp și materiale pentru a oferi alternative (sunt activități de vară care necesită un buget și sunt și ateliere în diverse parcuri și locuri gratuite).

Constat în jur dezbateri legate de temele de vacanță în termeni de: cu sau fără teme? Evident, dacă pe noi ne-ar întreba cineva dacă vrem un concediu cu activitățile de serviciu incluse, am răspunde că nu. Ar fi de preferat ca noțiunea și ideea de „temă” să nu sune a corvoadă nici în timpul anului școlar, cu atât mai mult în vacanță. Tema înseamnă verificarea cunoștințelor dobândite și are nevoie de un cadru adecvat, din punctul meu de vedere chiar în cadrul școlii. Tema poate fi prezentată elevului cu tot cu beneficiile ei, ajutându-l să se autoevalueze și oferind cadrului didactic un feedback, dar nu este tema familiei. Putem vorbi, însă, de recomandări pentru vacanță în funcție de vârsta copilului, de situație și de obiective. Putem vorbi de recomandări, în general, pentru a crește creativitatea copilului, imaginația, deprinderile, cunoștințele despre viață.

Vacanța poate fi un bun prilej pentru a-i oferi copilului timp de odihnă și un cadru de întâlnire cu experiențe diverse, cu emoții și noi cunoștințe din „programa” vieții. Foarte puțini copii cer de la sine o carte de citit sau își concep un program de activități despre care nici nu au auzit. Noi, părinții, putem facilita aceste experiențe, oferind cadrul și încurajarea: așa cum este posibil în fiecare situație și uitându-ne atent la nevoile copilului și la nevoile noastre. Vrea sau are nevoie cu adevărat copilul meu de activitatea aceea de pregătire școlară sau e dorința mea să...? Și pe punctele de suspensie așez cu mare sinceritate motivul: interesul copilului pe termen mediu și lung, nevoia mea de a-l vedea învățând mai mult ca să nu uite sau ca să fie mai pregătit, dorința de a demonstra că sunt un părinte care oferă, alocă, ține pasul etc. Ce îl ajută cu adevărat? Ce amintiri am eu din vacanțele mele și cum m-au ajutat experiențele trăite?

În mod obișnuit, la școală va avea o perioadă de recapitulare și reacomodare până să parcurgă programa școlară aferentă anului în curs. Așadar ne rămâne spațiu mai mult să adăugăm în „programa” vieții concedii și weekend-uri împreună, întâlniri diferite cu oameni, animale, personaje și situații imaginare din cărți, energia bunicilor, a prietenilor, sport, spațiu pentru noi descoperiri, pentru a fi în contact cu emoții și noi întrebări.

Cum abordăm corigența?

Câteva precizări pentru situația în care elevul are de pregătit examenul de corigență. Mă întreba o cititoare: cum să motivăm copilul să învețe în această situație? Da, nu e la fel de ușor când ceilalți copii se distrează fără teme. E o provocare, însă și un prilej de a vorbi deschis și calm cu copilul despre situație fără a aluneca spre panică și neliniște: uite, te afli la nivelul X (a se discuta cu profesorul sau cu învățătorul despre lucrul acesta) și e nevoie să ajungi la nivelul Y (aici este important, în primul rând, copilul să înțeleagă ce are de învățat). Dacă ajungi la nivelul Y, poți merge mai departe în clasa următoare, dacă nu, vei repeta clasa. Și aici, de la caz la caz, stabilești împreună un program și găsești o persoană cu calități de pedagog care să îl sprijine.

Este important de aflat înaintea de toate care este emoția copilului în legătură cu situația dată (dacă se simte jenat, marginalizat, stigmatizat, ignorat sau, dimpotrivă, a vrut să atragă atenția asupra sa).

Un copil ajuns într-o situație de corigență fie se află într-o situație de incompatibilitate cu școala, materia sau profesorul, fie a avut un cadru fără suport și încurajare (mai ales la clasele mici), fie este un copil cu cerințe educaționale speciale care nu beneficiază de o programă adaptată, fie vrea să transmită ceva despre el și situația lui cu o atitudine ostilă față de școală.

Recomand părinților care se confruntă cu astfel de întrebări să apeleze la consilierul școlar sau la alt psiholog care poate consilia familia.

Cu sau fără teme?

Să ne întoarcem la situația fără „teme” sau mai concret, fără activități aferente școlii și totuși, ce să facă un copil de dimineața până seara atâtea zile?

Părinții își pot evalua resursele de timp fizic, disponibilitatea de timp de calitate și resursele materiale. De asemenea e necesar să știm alternativele din jurul nostru. Trăim într-o lume în care la un click distanță găsim programe și activități de vară. Putem fi membri în grupuri online și nu numai, în care să găsim inspirație și idei de la alți părinți. Important este ca alegerea făcută să fie în acord cu copilul meu și în direcția dezvoltării lui, dar ținând cont și de realitatea contextului nostru. Putem să ne dorim tabere cu programe bine structurate de către specialiști în domeniu, dar dacă nu există posibilități materiale sau copilul nu este autonom din oricare motiv, o alegere poate fi un loc în natură cu multă verdeață și activități recreative.

Pe tabletă sau pe bicicletă?

Am întâlnit următoarele afirmații: „Toată ziua ar sta numai cu telefonul sau tableta în mână”; „Nu vrea să citească”; „Nu știu ce să-i mai dau de făcut fiindcă afirmă că se plictisește și parcă mai bine era la școală, când avea un program” sau „Nu pot să-i sugerez nimic fiindcă devine irascibil(ă) și îmi spune că e vacanță și vrea libertate”.

Nu judecăm aceste afirmații. Ele există din „n” motive și poate unul dintre ele este că și noi, la rândul nostru, folosim telefoane și tehnologie modernă fiindcă aceasta este lumea în care trăim și contextul social sau economic. Întrebarea este: cât și dacă îmi este clar de ce le folosesc, pe de o parte, ca adult, și în felul acesta pot clarifica și cu copilul în ce scop alocă timp pentru a experimenta „oferțele” online și pot afla care îi sunt preocupările.

Pe de altă parte, mă pot întreba: care este alternativa pe care i-o ofer. Mănânc toată viața mere și brusc mă întreb cineva dacă vreau mango... poate că nu știu că vreau fiindcă nu am încercat. A exclude în forță nu pare să fie o soluție pe termen mediu și lung. Am mai multe șanse să obțin cooperare dacă experimentăm noi situații recreative din care apoi se poate compune un program.

De exemplu: „Azi ieșim la picnic în parc și luăm rolele, bicicleta, mingea sau ne plimbăm pe lac – depinde de fiecare copil și de disponibilitatea părintelui sau al celui care îl însoțește”; „Ok, vrei să stai la tabletă, mi-ar plăcea să ne uităm la un film împreună pe o bancă în locul...”; „Hai să citim împreună, eu îmi aleg cartea X... când eram de vârsta ta îmi plăcea să citesc...”; „Cât timp pregătesc cina, mi-ar plăcea să ascult o poveste citită de tine sau povestită de tine” – (depinde de copil: vârsta, nevoia de comunicare și de a fi văzut, auzit, încurajat).

Evident că aceste exemple sună într-un fel acum, când sunt citite, și se aplică diferit când avem alte și alte preocupări care ne solicită, sau când disponibilitatea noastră fizică și emoțională sunt într-o zi într-un fel și în altă zi în alt fel. Nu cred că există un tabel universal valabil pentru toată vara și pentru toate familiile. Cred că fiecare

își poate crea momentele de recreere devenind conștient de ceea ce are, ce își dorește ca obiectiv și de cum se simte.

Orientare și repere

Pe de altă parte, un copil are nevoie de orientare și repere: nu îi pot pretinde ca el să își organizeze timpul coerent și în beneficiul lui pe termen mediu și lung, așa, de la sine putere și ignorat de către adulți. Prezența adultului este necesară. Cred că a ignora un copil este mai grav versus a negocia cu el fără prea multe abilități de negociator calm și dibace. Aici se negociază limitele și reperele în funcție de vârsta copilului. Uneori și noi, adulții avem nevoie de un cadru stabilit de o autoritate în mediul nostru de lucru ca să dăm randament.

Când există bunici la țară, ca părinți pot evalua dacă este în beneficiul copilului meu să îi asigur întâlnirea cu aceștia (acea energie specială, acolo unde se poate, care se creează între bunici și copii). O experiență diferită de a vedea alte modele de viață ajută la dezvoltarea copilului meu: morcovul iese din pământ, nu răsare în supermarket; laptele e de la vacă și apoi ajunge în cutie, oamenii își fac programul în funcție de răsărit, de apus și de vreme. Noi înțelegem într-un firesc lucrurile acestea fiindcă le-am experimentat: o mare parte dintre noi am avut cel puțin o rudă la sat, însă un copil crescut numai în mediu modern nu poate să-și imagineze mai târziu povestirile lui Creangă sau să înțeleagă și să simtă natura cu aceeași bucurie dacă nu a experimentat întâlnirea cu aceste aspecte ale vieții.

Mai cred că dincolo de activitățile de recreere, de odihna activă, de activități de dezvoltare, este important să fii în contact cu copilul meu și să-i înțeleg nevoile și dorințele. A nu se înțelege că îi îndeplinesc toate dorințele dacă nu sunt în acord cu realitatea noastră sau îi fac rău, dar pot să i le ascult și să îl înțeleg ca să găsim împreună o variantă optimă sau să-i prezint opțiuni.

Uneori copiii au nevoie să fie lăsați și să se odihnească, chiar să se și plictisească și să își dea voie să afle ce au nevoie și cum se simt. Nu sunt un părinte mai puțin calificat dacă într-o zi nu am reușit să-i asigur nu știu ce activitate. Important este să mă uit la relația și la conexiunea cu copilul meu: mă simt alături de el, simt că se bazează pe mine, știe că îmi poate comunica ce își dorește și ce are nevoie, îi dau spațiu să știe ce are nevoie, am învățat să-i prezint lumea și ofertele ei?

Oricum ar arăta programul de vacanță, dragi cititori, vă doresc ca în septembrie să știți că ați trimis la școală un copil odihnit, cu sufletul și mintea deschise spre învățare, iar nouă, părinților: să ne creăm recreerea noastră ca să putem da mai departe copiilor care au atâta nevoie de noi sănătoși și adulți asumați cu mai multe roluri, dar mai ales de părinți care trăiesc acest rol.

Nicoleta Larisa Albert este trainer, psiholog, psihoterapeut în formare în psihodramă clasică și dezvoltă programe pentru părinți și profesori. Este mama a patru copii, aflați în grădiniță, școala primară și liceu, în învățământul de masă.

www.nicoletalarisa.ro, intrebări@nicoletalarisa.ro.

CLICK

ZIARUL FINANCIAR

GÂNDUL

HOTNEWS

Mediafax

Agerpres

ALTE ȘTIRI IMPORTANTE

Mediafax

INS: Economia României a crescut cu 5,8% în semestrul I din 2017 și cu 5,9 în trimestrul II

<http://www.mediafax.ro/economic/ins-economia-romaniei-a-crescut-cu-5-8-in-semestrul-i-din-2017-si-cu-5-9-in-trimestrul-ii-16695431>

Produsul intern brut pentru trimestrul II 2017, date provizorii (1), va fi publicat prin comunicat de presă, conform calendarului de pe site-ul INS, în data de 5 septembrie 2017.